

Prague Quadrennial 1999
Czech Exposition
Thematic section
“Homage to Scenography”

BEDŘICH FEUERSTEIN

Edward II (Christopher Marlow) National Theatre Prague
premiere: 25 January 1922, directed by Karel Hugo Hillar
Originals: National Museum and National Technical Museum

The two decades between the world wars were one of the most remarkable periods of Czech scenography. In the 20s and 30s of this century the shape of scenography, as well as the shape of other visual arts, was fundamentally influenced by modern artistic movements. Apart from cubism, futurism or expressionism, the early 1920s welcomed ideas of modernism, purism and functionalism. The artistic element started to play an important role in theatre productions. We have made the goal of this section to remind us this inspirational period, and also to show the uneasy journey of making an artistic piece through one work of one author. One key production will be shown, which started not only Feuerstein's stage career, but also laid foundation for all future changeable stage objects in Czech theatre. Exhibits shown here will be sketches and variants for the production of Edward II in which Feuerstein created a very ingenious form, whose meaning and changes were determined by the drama plot.

Pražské Quadriennale 1999
Česká expozice
Tematická sekce
„Pocta scénografii“

BEDŘICH FEUERSTEIN

Edward II. (Christopher Marlow) Národní divadlo v Praze
premiéra: 25. 1. 1922, režie: Karel Hugo Hillar
Originály: Národní muzeum a Národní technické muzeum

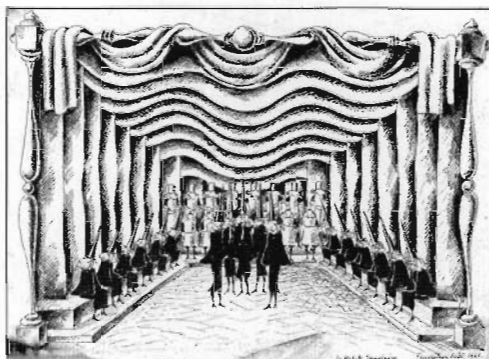
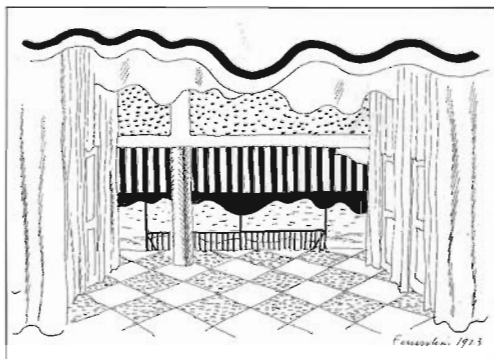

Jedním z nejpозорuhodnějších období české scénografie byla 20. a 30. léta našeho století, kdy se na její podobě projevil zásadní vliv nejmodernějších výtvarných směrů. Vedle kubismu, futurismu či expresionismu se ve 20. letech začaly prosazovat myšlenky poetismu, purismu a funkcionalismu. Výtvarná složka začala hrát klíčovou roli v divadelním představení. Cílem naší expozice je připomenout toto inspirativní období a rovněž ukázat nelehký proces tvorby na příkladu jednoho umělce a jednoho díla. Vystavena je jediná, avšak klíčová inscenace, která položila svou originalitou základ všem dalším proměnným scénickým objektům v českém divadelnictví. Vystavujeme návrhy a varianty scén pro představení hry Edward II., v němž Feuerstein vytvořil na jevišti Národního divadla důmyslný tvar, jehož významy a proměny byly již programově určovány dramatickým textem.

Bedřich Feuerstein (1892–1936)

Absolvoval Vysokou školu technickou v Praze a byl soukromým žákem Josipa Plečnicka. V roce 1920 studoval v Paříži. Od roku 1914 pracoval jako architekt, navrhl pomníky padlým v 1. světové válce, zúčastnil se architektonických soutěží. Z velké řady návrhů bylo realizováno krematorium v Nymburce a Vojenský zeměpisný ústav v Praze. V roce 1924 pracoval v Perretově ateliéru v Paříži, kde např. zrealizoval divadlo na Mezinárodní výstavě dekorativních umění. V letech 1925–1930 byl zaměstnán v projekční kanceláři Čechoameričana Antonína Raymonda (Raimanna) v Tokiu. Zde vznikla řada významných staveb jako např. St. Luke's International Hospital, budovy belgického a sovětského velvyslanectví či budovy společnosti The Rising Sun Petroleum v Jokohamě. Od roku 1921 se aktivně věnoval scénografii. Nejprve spolupracoval s Národním divadlem v Praze (např. R.U.R. Karla Čapka, Edward II, Christopa Marlowa a Moliérův Zdravý nemocný), později také s Městským divadlem na Královských Vinohradech (např. Věc Makropulos Karla Čapka).

Nejšťastnější tvůrčí období prožil v Osvobozeném divadle, kde vypravil hry Voskovce a Wericha Osel a stín, Kat a blázen nebo Balada z hadrů. Byl autorem více než čtyřiceti výprav. Od roku 1920 byl členem S.V.U. Mánes a od roku 1923 členem DEVĚTSILU. Účastí na řadě architektonických soutěží a rovněž svými teoretickými studiemi se podílel na tvorbě moderní české architektury. Architektonické poučení spolu se zkušenostmi malířskými dovolily vzniknout jedinečným scénickým řešením, v nichž se postupně prosazovaly prvky kubofuturismu, purismu i surrealismu.

Bedřich Feuerstein (1892–1936)

He graduated from the Czech Technical University in Prague and was a private pupil of Josip Plečnik. In 1920 he studied in Paris. Since 1914 he worked as an architect. He designed a number of memorials to the casualties of the First World War, and took part in many architectural competitions. From a large number of designs he carried out his plan for Nymburk crematorium and Military Geographical Institute in Prague. In 1924 he worked in Perret brothers architectural studio in Paris, where they designed a theatre for International exhibition of decorative arts. Between 1925 and 1930 he was employed by a Czech American Antonín Raymond (Raimann) in Tokyo. There he worked on a number of important buildings like St. Luke's International Hospital, the Belgian and Russian embassy buildings in Tokyo or The Rising Sun Petroleum office block in Yokohama.

Since he 1921 he started to devote his time also to scenography. First he co-operated with the National Theatre in Prague (e.g. R.U.R. by Karel Čapek, Edward II by Christopher Marlowe or Molière's *Le Malade Imaginaire*), later he also worked for the Royal Vinohrady Theatre (*Věc Makropulos* by Karel Čapek). The most happiest creative period he spent at the Liberated Theatre where he did stage designs for Voskovec and Werich's plays *Osel a stín*, *Kat a blázen* and *Balada z Hadrů*. Since 1920 he was a member of S.V.U. Mánes and since 1923 of the architectural section of Devětsil. With his participation in several architectural competitions and also due to his theoretical essays, he took an undeniable part in the creation of the modern Czech architecture. His architectural knowledge and painting experience meant that unique scenographic creations were accomplished, in which elements of cubofuturism, purism and surrealism were gradually gaining ground.